

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА
Департамент економіки і інвестицій
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Інститут Менеджменту
Кафедра фінансів
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
Факультет финансов и банковского дела (Беларусь)
ВОЛГОГРАДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АРХИТЕКТУРНО-СТРОИТЕЛЬНЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ Кафедра экономической теории и экономической политики (Россия)
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Грузія)
РЕГІОНАЛЬНИЙ ФІЛІАЛ НАЦІОНАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ
СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У М. ЛЬВОВІ
ТЕЛАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ЯКОБА ГОГЕБАШВІЛІ
(Грузія)
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. Ю. ФЕДЬКОВИЧА
Економічний факультет

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції «СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО- ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ»

1 березня 2013 р.

ВНТУ
ВІННИЦЯ
2013

УДК [336+330.341.1] (477)
ББК [65.261+65.01] (4УКР)
С91

Друкується за рішенням Вченої ради Вінницького національного
технічного університету Міністерства освіти і науки, молоді та спорту
України

Головний редактор: **В. В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **В. В. Зянько**

Рецензенти: **В. В. Зянько**, доктор економічних наук, професор;
І. Ю. Єпіфанова, кандидат економічних наук, доцент.

С91 Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вінниця : ВНТУ, 2013. – 368 с.

ISBN 978-966-641-508-3

В матеріалах конференції висвітлено доповіді вітчизняних та іноземних науковців, які розглянуто на II Міжнародній науково-практичній конференції «Тенденції управління фінансовими та інноваційними процесами в умовах ринкових перетворень» 1 березня 2013 року в м. Вінниця.

Розраховано на студентів, аспірантів, викладачів, наукових співробітників.

УДК [336+330.341.1] (477)

ББК [65.261+65.01] (4УКР)

Автори вміщених матеріалів висловлюють свою думку, яка не завжди збігається з позицією редакції. Матеріали подано в авторській редакції.

ISBN 978-966-641-508-3

© Вінницький національний
технічний університет, 2013

національної економіки	
Фурик В. Г. Інноваційна спрямованість навчального процесу при вивченні фінансових дисциплін як основа удосконалення змістовності і якості підготовки менеджерів	143
Хачатурян О. С. Щодо формування на регіональному рівні кадрового ресурсу для малих підприємств інноваційного спрямування	145
Ювица Н. В. Економіка Казахстану в системі інноваційних трансформацій	148
Язлюк Б. О. Формування стратегії модернізації економіки як напрям пом'якшення нерівностей та підвищення соціально-економічної безпеки регіонів	151

СЕКЦІЯ 3 СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Гракова М. А. Галузеві особливості реалізації інвестиційного процесу у вугільній промисловості України	153
Давиденко Н. М. Вплив ІРО на фінансову безпеку підприємств аграрного сектору	156
Єпіфанова І. Ю., Нижник Ю. Л. Економічна сутність інвестиційної привабливості ...	159
Єпіфанова І. Ю., Юненко С. В. Методи аналізу ефективності інвестиційної діяльності	161
Журко Т. О., Білостенна О. А., Побережна О. В. Принципи та пріоритети інвестиційної політики підприємства	163
Журко Т. О., Деренько О. А., Базалицький Д. М. Класифікація конфліктів інтересів учасників системи «інвестор-підприємство»	166
Журко Т. О., Шиян А. А., Нікіфорова Л. О. Підвищення рівня ефективності інвестиційного процесу підприємства на основі побудови функцій корисності ...	168
Івахненко І. С. Проблеми інвестування в цінні папери в сучасних умовах розвитку економіки України	171
Коваль Н. О., Терпель Л. В. Сучасні проблеми інвестиційної діяльності в економіці України	173
Ковтун О. А. Проблеми домогосподарств щодо прийняття інвестиційних рішень	177
Кундєєва Г. О., Андреюк Н. В. Стан та тенденції залучення іноземних інвестицій в економіку України	180
Лагута С. М. Особливості інвестиційної діяльності агрохолдингів в Україні	183
Мороз О. В., Кужба А. О. Проблеми та перспективи інвестиційної привабливості легкої промисловості в Україні	185
Мороз Ю. В. Інвестиції та інвестиційний клімат в Україні	187
Пирог О. В. Концептуалізація інвестиційної політики для прогресивного розвитку національного господарства	191
Позднякова Л. О. Роль страхових інвестицій у фінансовому механізмі вітчизняної економіки	193
Пурій Г. В. Вплив інвестиційних проектів на операційну активність гірничо-металургійних підприємств	195
Стасюк Н. Л., Руденко К. О. Проблеми інвестування малого підприємництва ..	197
Харламова Г. О., Зянько П. В. Методики оцінювання інвестиційної привабливості підприємств	200
Химич О. В. Закордонний досвід у залученні іноземних інвестицій	203
Чалюк П. В. Промислова політика в Україні та її інвестиційне забезпечення ...	205
Чернявська Є. І. Корпоративне управління і проблема залучення зовнішніх інвестицій	207
Шпеник Т. К. Моніторинг інвестиційних пропозицій в розвиток туристичної галузі Закарпаття	210

**ІННОВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ
ВИВЧЕНІ ФІНАНСОВИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ОСНОВА УДОСКОНАЛЕННЯ
ЗМІСТОВНОСТІ І ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ**

Серед інноваційних процесів і комбінацій, що бурхливо розвиваються і впроваджуються у сфері матеріального виробництва, торгівлі, банківській діяльності все більшого розвитку і поширення набувають інноваційні процеси в науці та освітянській сфері. Це закономірно, адже термін “інновація” означає оновлення (від. лат. *novatio*), а приставка “in” визначає направленість. Категорія “інновація” стосується всіх процесів, які відбуваються в економіці та суспільстві в цілому. Термін “інновація” вперше було запропоновано австрійським економістом Йозефом Шумпетером ще на початку 20-го століття, у книзі “Теорія економічного розвитку” (випущена в світ в 1912 році). У своїй праці Й.Шумпетер ввів в економічний лексикон термін “інновація” замість існуючого до того терміну “нова комбінація”, який і став використовуватись з того часу як наукова категорія.

Інноваційні процеси охопили нині практично усі галузі і сфери, включаючи науково-освітянську, і зокрема процес підготовки фахівців середньої та вищої ланки. Забезпечити процес оновлення в економіці та інших галузях неможливо без відповідного оновлення організації навчального процесу та контролю знань студентів.

Прискоренню розвитку інноваційних процесів в системі підготовки фахівців надав Болонський процес, як процес структурного реформування національних систем вищої освіти країн Європи, зміни освітніх програм та інституційних перетворень у вищих навчальних закладах. Його метою є створення європейського наукового та освітнього простору задля підвищення спроможності випускників вищої школи до працевлаштування, поліпшення мобільності громадян на європейському ринку праці, підняття конкурентоспроможності європейської вищої школи. Учасником Болонського процесу є також і Україна, яка приєдналась до цього процесу, підписавши у 2005 році Болонську декларацію.

Одна із найбільш важливих рис Болонського процесу – баланс між несхожістю і єдністю. Болонський процес – це також і прийняття загальної системи порівнювання вчених ступенів, системи з двома циклами навчання, запровадження системи кредитів (ECTS – European Community Course Credit Transfer System), участь в європейській співпраці щодо забезпечення якості освіти.

Це модулі, рейтингові оцінки знань студентів, нові вимоги і нова філософія освітньої діяльності. Отже, це новий тип відносин між викладачем і студентом. Така система організації навчального процесу і контролю знань студентів передбачає поступову зміну традиційних адміністративних методів на сучасні.

Загальні інформаційні основи Болонської декларації розроблені і успішно впроваджуються у Вінницькому національному технічному університеті, зокрема на кафедрі фінансів. Значна робота проводиться по упорядкуванню навчальних та робочих навчальних планів, відповідно до вимог і форм запропонованих Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України. Викладачі кафедри фінансів працюють над створенням нового навчально-методичного комплексу, який охоплює найбільш важливі організаційні складові навчального процесу, прикладають зусиль, щоб позбутись того хибного недоліку, який склався за останні роки в частині дроблення курсів. Успішно впроваджена нова система оцінювання знань студентів (100 – бальна шкала). Така система сприяє об'єктивному оцінюванню знань студентів та підвищенню ефективності

навчального процесу. Значна увага приділяється комп'ютеризації навчального процесу, створенню дистанційних курсів.

Разом з цим, реформування традиційних підходів в організації навчального процесу супроводжується виникненням ряду проблем, які на думку автора, є актуальними і потребують вирішення.

Перш за все, це проблеми, що складаються за формою “викладач – студент”, які проявляються у розв’язанні труднощів, як успішного викладання, так і успішного оволодіння тими чи іншими навчальними дисциплінами. Причин цьому декілька. Зокрема, це непомірна перенасиченість і трудомісткість окремих Типових навчальних програм. Наприклад, в Типову програму “Гроші і кредит”, поряд із темами, що забезпечують вивчення основ функціонування грошей і кредиту, введені теми і розділи, що пов’язані із функціонуванням банківської системи, парабанківських установ, валютних відносин, ринку цінних паперів, міжнародних фінансових інституцій тощо. Така ширина охоплення тематикою є невиправданою і призводить до того, що студент не в змозі успішно освоїти курс, через відсутність базових знань з дисциплін, які будуть вивчатись у майбутньому, а викладач не в змозі охопити увесь програмний матеріал в рамках відведеного йому навантаження. Перевантаженими, на думку автора, є дисципліни з вищої математики і інших дисциплін. В підсумку – низький рейтинг успішності студентів, які добре навчались у середній школі.

Результатом перенасиченості і значної трудомісткості окремих дисциплін є виникнення певної частини невстигаючих студентів та інші негативні явища. У зв’язку з цим доречним є надання університетам права корегування Типових навчальних програм понад встановлені нормативи. Доцільно змінити структуру навчальних програм, збільшивши кількість профілюючих для кафедри дисциплін за рахунок зменшення непрофілюючих, включаючи нормативні та варіативні.

Пропозиції щодо зміни кількості кредитів з тих чи інших дисциплін, впровадження нових і виведення із навчальних планів дисциплін, що втратили своє значення, мають надходити включно із рішень випускових кафедр і затверджуватись рішеннями учених рад та ректора ВНЗ, а не “насаджуватись” особами інших служб, оскільки рішення останніх можуть бути суб’єктивними.

Суттєві зміни в економіці та фінансовій сфері, що пов’язані з розвитком інноваційних процесів, розширюють змістовність і міру складності сучасних наук і ставлять викладача (в першу чергу лектора) перед необхідністю більш ціннісного самовизначення, поглиблення і дедалі повнішої деталізації професійних навиків, зростання педагогічної майстерності, посилення гуманітарної спрямованості навчального процесу. У результаті стає все проблематичнішим синтезування і доведення до відома аудиторії необхідної і передбачуваної навчальними програмами інформації. Мабуть, виходячи з цього, не буде помилкою заключити, що традиційна лекція, яку читає висококваліфікований викладач (доцент чи професор), уже не в змозі охопити і розкрити всю ширину і глибину необхідної інформації, і що кожен лектор відчуває постійно зростаючу розбіжність між необхідним для засвоєння програмним матеріалом і обсягом того матеріалу, яку він в змозі донести до відома аудиторії. Крім того, враховуючи той фактор, що студент під час лекції опановує незначну частину інформації, що доводиться до нього в усній формі, стає зрозумілим, чому інтерес студентів до лекцій останнім часом стабільно спадає. Враховуючи це, в багатьох країнах світу, виходячи із Болонської конвенції, передбачено вільне відвідування лекцій. За студентом залишається право вибору: чи відвідувати лекції, чи «озброївшись» літературою, опанувати більшу кількість інформації самостійно. На думку автора, вирішенню проблеми «лекційного часу» певною мірою можуть сприяти нетрадиційні підходи до проведення лекцій. Зокрема, вбачається доцільними

впровадження базових роздаткових матеріалів: роздрукованих чи поданих на електронних носіях опорних конспектів, розроблених лектором і його асистентами за кожною темою курсу, які видаються студентам за кілька днів до проведення лекції. В опорному конспекті обов'язково мають бути викладені основні категорії, вузлові теоретичні положення, сформовані проблемні (невирішені) питання, подана рекомендована література, вивчення якої забезпечить студенту достатньо високий рівень засвоєння теми.

Отже, лекція може проводитися у формі співбесіди і носити добровільний характер. Під час лекції викладач виявляє рівень підготовки студентів по тому, як вони задають йому запитання, що їх цікавлять, і на які вони не знайшли відповіді в ході самостійного опрацювання теми. В ході такої співбесіди викладач може оцінити базові знання студента за кредитно-модульною системою (КМС).

На лекційному занятті кафедра має видати студентам роздатковий матеріал на наступну лекцію і висвітлити основні положення та проблемні питання нової теми, над розв'язанням яких студенти мають працювати самостійно.

Організація навчального процесу за такою схемою потребує певних змін, зокрема:

- лекції мають читатись висококваліфікованими викладачами;
- кількість студентів в академічній групі має бути скорочена до 12-15 чол., а кількість студентів у складі лекційного потоку може бути збільшена;
- присутність асистента на лекції стає обов'язковою, так як він має брати участь в підготовці та розповсюдженні опорних лекцій, підборі обов'язкової та додаткової літератури, розробці домашніх завдань, проведенні модулів, заліків, іспитів тощо;
- роздаткові опорні матеріали мають бути розроблені викладачем, обговоренні і затвердженні на засіданні кафедри.

Проглядаються деякі переваги запропонованого підходу:

- по-перше, створюються умови для творчого, ініціативного і самостійного підходу студента до опанування програмним матеріалом і, як кінцевий результат, більш якісного і глибокого вивчення курсу. Це значно полегшить засвоєння знань іноземними студентами, які ще не встигли добре оволодіти українською мовою;
- по-друге, створюється можливість впровадження в навчальний процес комп'ютерних систем, зокрема, з оцінки знань студентів та застосування дистанційної освіти;
- по-третє, зменшується «горлове» навантаження викладача, що позитивно відобразиться на якості лекції.

Література

1.Кремінь В.Г. Вища освіта в Україні і Болонський процес: навчальний посібник/ В.Г.Кремінь. К.: Освіта, 2004р.–384с.

2.Спільна декларація міністрів освіти Європи: Болонья, Болонська декларація 19 червня 1999року.- Режим доступу:[http://www.aboiturient.in.ua/...](http://www.aboiturient.in.ua/)

УДК 330.341.1:331.526.2:334.012.64

**Хачатурян Олена Сергіївна, канд. екон. наук, ст. викладач,
Кіровоградський національний технічний університет**

ЩОДО ФОРМУВАННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ КАДРОВОГО РЕСУРСУ ДЛЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ ІННОВАЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Новим змістом на сучасному етапі наповнюється регіональна складова нового типу зайнятості, що визначається специфікою регіонального розвитку. На регіональному рівні відбувається інтеграція інноваційних знань, носіями яких є як

Наукове видання

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Головний редактор: **В.В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **Зянько В.В.**

Підписано до друку 17.02.2013 р.
Формат 29,7×42 1/4. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний Ум. друк. арк. **28,73**
Наклад 150 прим. Зам. № 2013-009

Вінницький національний технічний університет,
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009

Віддруковано в Вінницькому національному технічному університеті
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі.
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Тел. (0432) 59-87-38.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009